

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku X Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

po rozpoznaniu w dniu 03.08.2017 r. sprawy **J. K.**, syna E. i A. z domu L. z domu P., urodzonego (...) w M.,

oskarżonego o to, że :

1. w nieustalonym czasie, nie później niż do dnia 6 grudnia 2016 t. w P., wbrew przepisom ustawy, poprzez sprzedaż oraz przechowywanie w celu dalszej odsprzedaży, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci siarczanu amfetaminy o łącznej wadze netto nie mniejszej niż 768,13 gramów, co stanowi co najmniej 738 porcji handlowych narkotyku oraz suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o łącznej wadze netto nie mniejszej niż 156.81 gramów, co stanowi co najmniej 156 porcji handlowych narkotyku,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

2. w nieustalonym czasie, nie później niż do 6 grudnia 2016 r. w P., wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste, w ilości 22 krzewów, która to uprawa dostarczyć mogła 484 gramów netto suszu użytkowego w postaci liści i kwiatostanów, co pozwala na przygotowanie 484 (czterysta osiemdziesiąt cztery) porcji handlowych środka odurzającego i stanowi znaczną ilość w rozumieniu przepisów ustawy,

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

1) oskarżonego J. K. uznaje za winnego czynu 1 zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. **56 ust. 3 ustawy** z dnia 29 lipca 2005 r. **o przeciwdziałaniu narkomanii**, art. 33§1 i 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;

2) oskarżonego J. K. uznaje za winnego czynu 2 zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. **63 ust. 3 ustawy** z dnia 29 lipca 2005 r. **o przeciwdziałaniu narkomanii** wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

3) na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w punktach I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4) na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek środka odurzającego w postaci suszu roślin konopi oraz amfetaminy opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/542/17/N pod poz. 1 – 16;

5) na mocy art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek narzędzi służących do popełnienia przestępstwa: pudełko koloru czarnego z napisem B. R. (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 19, plastikowe pudełko koloru niebieskiego z napisem N. (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 20, wagę elektroniczną D. S. (1 szt.) zapisaną w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 21, plastikowe pudełko z niebieską pokrywką (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 22, dwa woreczki foliowe, w których znajdują się mniejsze woreczki foliowe (1szt zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 23, listwy L. (13 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 24, sterownik elektroniczny do oświetlenia IP 67 (1 szt.)

zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 25, plastikowy pojemnik z niebieską pokrywką (2 szt.) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 26; plastikowy przezroczysty pojemnik (1 szt.) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 27, plastikowe pudełko z niebieską pokrywką (3 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 28, 10 szt. woreczków foliowych wewnątrz których znajdują się mniejsze woreczki foliowe (10 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 29, okrągłe plastikowe pudełko koloru zielonego (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 139, woreczki foliowe z zapięciem strunowym – pierwotne opakowania zatrzymanych substancji (205 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 31.

6) na mocy 230§2 k.p.k. orzeka zwrot oskarżonemu telefon komórkowy Samsung G. (...) o nr (...) wraz z kartą sim (...) o nr (...) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 1 oraz telefon komórkowy N. (...) o nr (...) wraz z kartą sim (...) o nr (...) (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 2

7) na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) Uzależnień dla (...) w G. w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

8) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. P. kwotę 959,40 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć 40/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego;

9) na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 2760,05 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt 05/100 złotych) i opłatą w wysokości 700 (siedmiuset) złotych.

Sygn. akt X K 472/17

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w trybie art. 422 § 2 k.p.k. ze wskazaniem, że wniosek dotyczy orzeczenia co do kary, Sąd stosownie do treści art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia w sprawie.

Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku:

10) oskarżonego J. K. uznał za winnego czynu 1 zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. **56 ust. 3 ustawy** z dnia 29 lipca 2005 r. **o przeciwdziałaniu narkomanii**, art. 33§1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;

11) oskarżonego J. K. uznał za winnego czynu 2 zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. **63 ust. 3 ustawy** z dnia 29 lipca 2005 r. **o przeciwdziałaniu narkomanii** wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności;

12) na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone w punktach I i II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

13) na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środka odurzającego w postaci suszu roślin konopi oraz amfetaminy opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/542/17/N pod poz. 1 – 16;

14) na mocy art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek narzędzi służących do popełnienia przestępstwa: pudełko koloru czarnego z napisem B. R. (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 19, plastikowe pudełko koloru niebieskiego z napisem N. (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 20, wagę elektroniczną D. S. (1 szt.) zapisaną w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 21, plastikowe pudełko z niebieską pokrywką (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 22, dwa woreczki foliowe, w których znajdują się mniejsze woreczki

foliowe (1szt zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 23, listwy L. (13 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 24, sterownik elektroniczny do oświetlenia IP 67 (1 szt.) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 25, plastikowy pojemnik z niebieską pokrywką (2 szt.) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 26; plastikowy przezroczysty pojemnik (1 szt.) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 27, plastikowe pudełko z niebieską pokrywką (3 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 28, 10 szt. woreczków foliowych wewnątrz których znajdują się mniejsze woreczki foliowe (10 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 29, okrągłe plastikowe pudełko koloru zielonego (1 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 139, woreczki foliowe z zapięciem strunowym – pierwotne opakowania zatrzymanych substancji (205 szt.) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 31.

15) na mocy 230§2 k.p.k. orzekł zwrot oskarżonemu telefonu komórkowego Samsung G. (...) o nr (...) wraz z kartą sim (...) o nr (...) zapisany w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 1 oraz telefon komórkowy N. (...) o nr (...) wraz z kartą sim (...) o nr (...) (1 szt) zapisane w wykazie dowodów rzeczowych nr II/325/17/P pod poz. 2

16) na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego nawiązkę na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) Uzależnień dla (...) w G. w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

17) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. P. kwotę 959,40 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć 40/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego;

18) na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 2760,05 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt 05/100 złotych) i opłatą w wysokości 700 (siedmiuset) złotych.

Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony jest winny zarzucanych mu czynów z art. 56 ust. 3 i art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że nie później niż do dnia 6 grudnia 2016 roku w P. poprzez sprzedaż oraz przechowywanie w celu dalszej odsprzedaży, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci siarczanu amfetaminy o łącznej wadze netto nie mniejszej niż 768,13 gramów, co stanowi co najmniej 738 porcji handlowych narkotyku oraz suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o łącznej wadze netto nie mniejszej niż 156.81 gramów, co stanowi co najmniej 156 porcji handlowych narkotyku oraz uprawiał konopie inne niż włókniste, w ilości 22 krzewów, która to uprawa dostarczyć mogła 484 gramów netto suszu użytkowego w postaci liści i kwiatostanów, co pozwala na przygotowanie 484 porcji handlowych środka odurzającego.

W myśl przepisu art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii karze podlega ten, kto wprowadza do obrotu znaczną ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo uczestniczy w takim obrocie. Poprzez uczestniczenie w obrocie należy rozumieć przyjmowanie odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę nie będącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem.

Przepis art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje natomiast uprawianie maku, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopi z wyjątkiem włóknistych lub krzewu koki mogących dostarczyć znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste.

Za tak opisany czyn art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje kumulatywne zagrożenie grzywną i karą pozbawienia wolności od 2 do 12 lat. Natomiast za czyn z art. 63 ust. 3 ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii przewiduje zagrożenie karne od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności.

Poprzez „znaczną ilość” środków odurzających lub substancji psychotropowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii należy rozumieć ilość pozwalająca na sporządzenie co najmniej kilkaset jednorazowych porcji, mogących odurzyć co najmniej kilkaset osób. [por. wyrok z dn. 20.02.2008r., II Aka 10/08, OSA 2008, Z. 10 poz. 45].

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż oskarżony wyczerpał swoim działaniem znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 56 ust. 3 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Rozważając kwestię kary Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k. W myśl tego przepisu, sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna). Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił stosunkowo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego wyrażający się w sposobie i okolicznościach popełnienia czynu. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wysoki stopień winy J. K., przejawiający się w tym, iż dopuścił się przypisanego mu przestępstwa umyślnie, a zatem świadomie i w sposób rażący zlekceważył obowiązujący porządek prawny. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała także ilość posiadanych i uprawianych środków odurzających mogących stanowić znaczną ilość porcji handlowych narkotyku.

Okolicznością łagodzącą jest natomiast bez wątpienia uprzednia niekaralność oskarżonego i jego postawa w toku postępowania przygotowawczego.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i orzeczenie wobec oskarżonego:

- za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary dwóch lat pozbawienia wolności.
- za czyn z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary roku pozbawienia wolności,
- kary łącznej w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności,
- preczenia przepadku środka odurzającego w postaci suszu roślin konopi oraz amfetaminy,
- orzeczenia nawiązki na cele związane z zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii w wysokości 5000 złotych,
- oraz obciążenia oskarżonego kosztami i opłatami sądowymi.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzenie kary grzywny obok kary pozbawienia wolności jest obligatoryjne. W dniu 13 lipca 2017 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim zmodyfikował wniosek w ten sposób, że wniósł o wymierzenie obok kary pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat karę grzywny w postaci 200 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Sąd uwzględnił wniosek oskarżyciela publicznego i za przypisany sprawcy w pkt I aktu oskarżenia wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 złotych. Za czyn zarzucony oskarżonemu w pkt II aktu wymierzył J. K. kary roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 2 kk Sąd w miejsce orzeczonych powyżej jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a więc przewidzianą w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Nie zaistniały bowiem przesłanki do wymierzenia kary łącznej na zasadzie kumulacji kar jednostkowych czy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Stosowanie tych zasad z wyłączeniem zasady przeciwnej winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo.

W punktach IV – VI wyroku Sąd rozstrzygnął kwestię dowodów rzeczowych. Na mocy art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środka odurzającego w postaci suszu roślin konopi oraz amfetaminy oraz na mocy art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek narzędzi, które służyły do popełnienia przestępstwa. Na mocy art. 230§2 k.p.k. Sąd orzekł także o zwrocie oskarżonemu dowodów rzeczowych w postaci telefonów komórkowych, gdyż są to rzeczy należące do oskarżonego i stały się one zbędne dla sprawy, więc w myśl powyższego przepisu należało je zwrócić osobie uprawnionej.

Mając na uwadze treść art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązał oskarżonego do uiszczenia nawiązki w wysokości 5.000 zł na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) Uzależnień dla (...) w G..

Sąd uznał, że w pełni wystarczające dla realizacji celów kary, zarówno w sferze prewencji szczególnej, jak i generalnej będzie orzeczenie właśnie takiego rodzaju kary we wskazanym wymiarze. Jednocześnie wskazać należy, iż długość tej kary, tj. 2 lata pozbawienia wolności oraz wymierzona obok kara grzywny i nawiązka na cele związane z zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii jest adekwatna zarówno co do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości czynu.

Sąd w orzeczeniu końcowym rozstrzygnął o kosztach nieopłaconej obrony z urzędu i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 959,40 złotych.

Nadto Sąd na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciążył oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 2760,05 złotych i opłatą sądową w wysokości 700 złotych. Sąd uznał bowiem, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku poniesienia tych kosztów. Sąd przy rozstrzygnięciu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą każdy, kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżycielowi publicznemu,
3. akta przedłożyć z wpływem apelacji lub za 21 dni.

G., dnia 6.09.2017 r.